

A Földes Ferenc Gimnázium szereplése a pozsonyi rádióban

Vasárnap délután a pozsonyi rádió hullámhosszán felcsendültek azok a kórusművek, hangszeresjátékok, amelyek a Földes Ferenc Gimnázium vendég szereplése nyomán a Kultúra és pihenés parkjában, valamint a Szlovák Filharmónia hangversenytermében elhangzottak. A különböző mű-

sorszámokat Klímics Lajos, a magyar adás vezető rendezője ötvözte egységes műsorprogrammá. A több mint félórás hangverseny már a második adása volt a pozsonyi rádióknak, amelyet a Földes Ferenc Gimnázium vendég szereplése nyomán sugárzott.

Kőbalták, agancsszerszámok Dongóhalomban

A Tisza menti ásatások sok érdekes lelettel szolgálnak. Nemrégiben a tiszavalki hullámterben találtak több ezer éves temetőt, most pedig a miskolci Herman Ottó Múzeum régészei Ároktó határában, a Dongóhalmon ástak ki értékes leleteket.

A korai bronzkorban települt Dongóhalmon mintegy 400 évig éltek különböző népcsoportok. Az ásatások során most a régészek hét ház maradványait találták meg, amelyeknek falait, padlózatát döngölt agyagból készítették.

Néhál cserepekkel kirakott tűzhelymaradványokra bukkantak. A település a honfoglalást követően a X-XI. században temetővé vált. Ebből a korból pedig kilenc sirtártak fel. Napfényre került egy koravaskori hamvasztásos urnasír is.

A hét ház maradványainak feltárása során egyébként sok érdekes lelet került felszínre. Többek között kőbalták, szarvasagancsból készített kapuk, lándzsák, őrlőkövek, bronzvesző. Feltárták a ház padozatába sülyesztett élelmiszer hordókat is.

Hangverseny Aggteleken

Július 17-én, vasárnap délután 10 órai kezdettel újabb hangversenyt rendeznek az aggteleki cseppkőbarlangban. A föld alatti csarnok színpa-

dán a debreceni MÁV filharmonikusok lépnek közönség elé. Vezényel: Rubányi Vilmos, érdemes művész.

Impressziók az egyetem képzőművészeti körének kiállításán

Egy város vizuális kultúrája nagy hatással van az ott élő emberekre. Miskolc képzőművészeti rangja olyankor csilant meg előttünk igazán, amikor hatásának valamilyen kézzelfogható változatával találkozunk. A Nehézipari Műszaki Egyetem képzőművészeti körének léte és tehetséges munkálkodása is a forrás közeli jelenlétére utal. A kör immár tíz esztendeje hallat magáról, rendszeresen kiállít, s ami a hírnév könyvére is hoz valamit: rendszeresen részt vesz országos seregszemléken. Legutóbb a Szegeden megrendezett országos egyetemi- és főiskolai művészeti fesztiválon Bánhidai István arany és Pintér Lajos ezüst érmet nyert.

A mostani bemutatkozás alkalmával mintegy 50 képet tartak a látogatók elé. A műszaki egyetem új épületszárnyában, a II. emelet nevezetesen „üvegkálitájában” látható hat fiatalember különböző zsánerű, más-más fogalmazási készséget felmutató munkája. A legeredetibb hangvételű kétségtelenül Bánhidai István, aki kiforrott, biztos ecsetkezeléssel tett tanúbizonyságot, kis- és nagyméretű olajfestményei nagy érdeklődést kel-

tettek. Például hangulatával, színdinamikájával a Bendzsós csendélet című festmény az egészen igényes műpártolókat is kielégítette. Lelője ugyan csak a látványosabb képek közé tartozik. Herczeg Ferenc Léggömbök című fametszete nagy ötlet és a kompozíció révén került az érdeklődés középpontjába. Ugyancsak szép munkának tartjuk a Házak a napfényben című képet is. A Kilátás az Áváról című munka perspektívájával, a közeli tárgyak lekicsinyítésével és a távoliak felnövesztésével nem értünk egyet, mert a kép egyebekben, tematikailag és megoldásában nem rendhagyó. Mezei István Falusi ház és Sajó című filc, illetve tisz munkájára figyeltünk fel. Nagy László két dekorítarkája a kimunkált művek közé tartozik; a látogatók sokat dicsérték a Háztetők és a Falusi udvar című jelzett képeket. Pintér Lajos Téli hangulat című képe szintén figyelmet keltő alkotás.

Összességében színvonalas, műfajilag változatos anyagot vonultattak fel a műgyémesták. Zsigmond István festőművész, a képzőművészeti kör vezetője ízlést, kompozíciós-készséget, jól értékesíthető mesterségbeli tudást kölcsönözött tanítványainak — ezt jól éreztük a kiállított képek mindegyikén. A kiállítás eredményei csak részben fedték el a tárlatlátogatók kíváncsiságát, ugyanis emberábrázolásból, az ember gondjainak kifejtéséből nem sokat kapott a tárlatlátogató. (Kivétel ez alól Lauer János jól sikerült portréja.) A tájak és házak gyakran ismétlődő motívumok. A szűkre szabottság nemcsak tematikai természetű; a megjelenítés sem mindenütt bátor. Gyanítjuk, hogy a szélesebb skálán történő (esetleg végletes fogalmazási képek) nem kerülhettek a nézők elé. Ertjük a zsűrizők logikáját is, egységes, a realizmus irányába ható kollektívot kívántak bemutatni az egyetemi ifjúságnak. Így az anyag egy része kissé az izgalommentesség jegyében állt össze. Tekintve, hogy jelen esetben nagy múltú képzőművészeti körrel állunk szemben, el tudunk volna képzelni néhány merészebb megfogalmazású képet is az egyébként díszes, jó hangulatú tablón.

— párkány —

Kongresszusi verseny megyénk vegyipari üzemeiben

1965-ben szép termelési rekordok születtek, s külföldön is öregbítették hazánk jó hírét három vegyipari gyárunk termékei. Kiváló munkájuk elismeréseként a Borsodi Vegyikombinát dolgozói elnyerték a Minisztertanács és a SZOT vörös vándorzászlaját, a Tiszai Vegyikombinát Előzetem lett. Az idén is jól „rajtolnak” ezek a gyárak, az első negyedéves mindhárom helyen teljesítették, sőt túl is teljesítették a terv legfontosabb mutatóit.

A szocialista brigádok már az év elején sok vállalat tettek az egyes részfeladatok teljesítésére. A tavasszal zsalótt bontott kongresszusi munkaverseny új lendületet adott a termelésnek. A többi üzemhez hasonlóan a vegyiművek dolgozói, a brigádok, a műhelyek, a gyáregységek kollektívái lelkesen csatlakoztak a versenyhez. Újabb felajánlások születtek.

Nem szenczióhajászásból, hanem megfontolt vizsgálódás után tettek vállalások a brigádok. Csak olyan többletfeladat elvégzését tűzték ki célul, amihez megvan a valóságban a tényleges — mondta Veres Lajos, a Vegyipari Dolgozók Szakszervezetének megyei titkára.

Sajóabonyi felajánlások

Bár az Északmagyarországi Vegyiművekben eddig sikerült a fontosabb termelési mutatókat teljesíteni, gondot okoz, hogy a vállalat rendelkezésszerűen működjen. A polietilén-gyártás folyamatosságát viszont alapanyag-hiány gátolja.

Mindezek ellenére dicséretes sikereket érnek el napról napra az EMV dolgozói. A kongresszusi tiszteletére tett felajánlásaik közül a legjelentősebb az, hogy év végére 0,7 százalékkal növelik az egy munkásra jutó termelést és jelentősen csökkentik a költségeket.

Műszakiak és munkások, szocialista brigádok, kipróbált, régi közösségek faradoznak, hogy mindez sikerüljön, s becsülettel teljesítsék is, amit vállaltak.

A BVK „szépítő” a lemaradáson

A Borsodi Vegyikombinát dolgozói a vörös vándorzászló átvételkor jelentették be csatlakozásukat ünnepélyesen a kongresszusi versenyhez.

Sok más, értékes vállalás mellett a legjelentősebb, sajnos, egy bizonyos — már akkor is látható — lemaradás csökkentését célozza.

Április 15-én kellett volna megkezdnie a programszerű termelést a IV-es szintézkörnek. Az ammónia gyártási terv már számol ezzel a kapacitással. Am a próbautazás nem sikerült, s a külföldi (belga) szállító cég egyelőre garanciális javításokat végez a berendezésen. Így a tervezett napi 330 tonnás ammónia-termelés helyett ma is csak 200 — 220 tonnát tudnak előállítani. A BVK több alkalommal jelezte az előre látható késést a vegyipari trösztnek, s javasolta, hogy módosítsák a tervet. Nem így történt. Most aztán — a terv az terv! — csak szépíteni tudnak jó munkával a lemaradáson.

Jó lenne, ha legalább a második fél évben figyelembe vennék ezt az objektív tényezőt, adódó nehézséget, s megváltoztatnák a tervet!

Túlteljesítéssel exporttervet a TVK

Sokféle vállalat született Tiszaszerdahelyen is. A gyár dolgozói abban a szerencsés helyzetben vannak, hogy feltételeik is igen kedvezőek a zökkenőmentes, jó munkához. Így határozhatták el, hogy exportköltségtérítésük teljesítésén túl, több millió forint értékkel többet termeljenek ez évben külföld számára.

A festőküzemben úgy határoztak, hogy december 15-ig befejezik évi tervüket. A savüzem kollektívja úgy nyilatkozott, hogy az új technológiai folyamatok gyors megismerésével, pontos elszámításával arra törekszik, hogy kezelési hiba miatt ne legyen üzemzavar.

Egyes brigádok exportfeladataik jobb minőségű, határidő előtti teljesítését vállalták. A Lakfesték- és Műgyantagyár dolgozói felajánlották, hogy az idén egymillió forinttal csökkentik a költségeket. Több helyen a javítások idejének lerövidítését vállalták.

A vegyipari üzemek kongresszusi versenyében a szocialista brigádok száza, sok ezer ember munkálkodik nap mint nap a vállalások teljesítésén. Rajtuk múlik, hogy becsülettel teljesítsék adott szavukat.

Gyárfás Katalin

A gibárti gyerekek öröme

Derűs, igazi nyári vasárnapra ébredt június 5-én Gibárt. Délután tízenegy óra felé két nyakkendő, két dobos, ünneplőbe öltözött felnőttek siettek az iskolába. A fehérre meszelt, tisztaságtól ragyogó tervet a gyerekek virággal díszítették erre az alkalomra. Rózsákkal üszött a levegőben, várakozás ült az arcokon. A

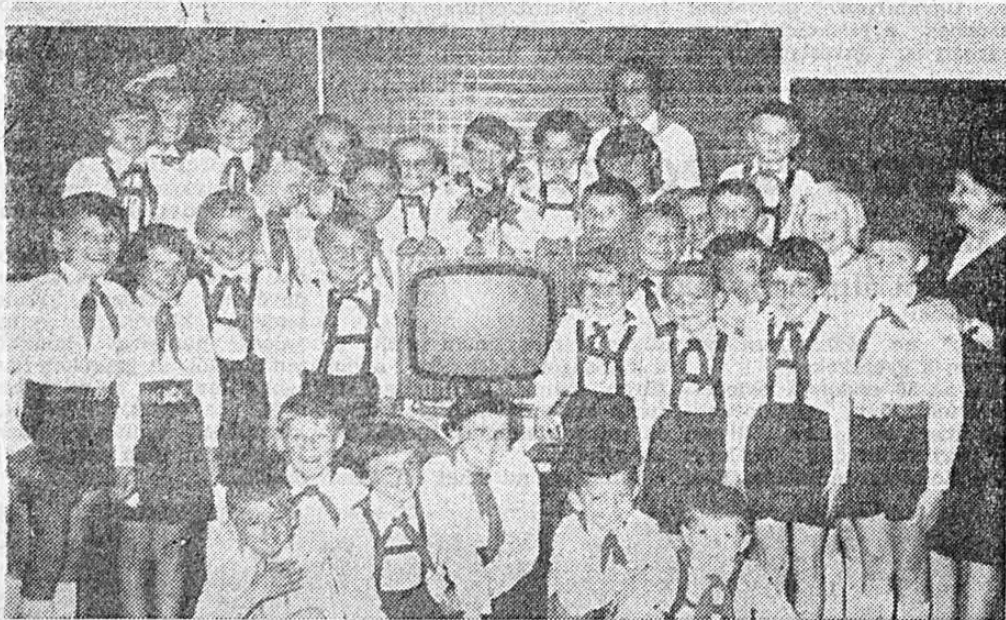
galmuknak, ügyességüknek, lelkesedésüknek köszönhetik. A televízió rövid történetét Takács Gyuláné, az iskola vezetője és egyetem pedagógusa mesélte el.

— Az Újságíró Szövetség minden évben kibocsátja a Szerencse sorsjegyet, melynek árából az elnyomott országok haladó újságíróit segítik. Az

több mint száz százalékra teljesítették az „eladási tervet...”

Izgatottan várták az értesítést, akad-e jobb eredmény a megyében. Májusban óra közben érkezett meg a művelődésügyi osztály levele.

— Remegtem a kezem, míg felbontottam — emlékezik vissza a tanítónő.

A tv és a boldog gibárti gyerekek.

sarokban, egy himzett terítővel borított asztalkán ott állt a nap „hőse”, az öröm forrása: a televízió. Modern vonalú, szép készülék, a magyar ipar egyik büszkesége, egy Favorit. Valaki apró vázában két szál virágot helyezett a tetejére. Hogy még ünnepélyesebb legyen...

Mert nagy ünnep ez a gibárti gyerekek számára. Saját televíziója lett immár a kis, mindössze számláló iskolának. S meglehetősen nem is akárhogyan szerezte! Nyerték. No, nem a vak szerencse pottyantotta váratlan ajándékként ölükbe. Saját szor-

idén a megyei tanács művelődésügyi osztálya versenyfelhívást intézett a megye iskoláihoz. Amelyik a legtöbb sorsjegyet adja el, létszámához viszonyítva jutalmat kap. Gondoltuk, megpróbáljuk mi is. Kicsi az iskolánk, de ilyen feltételekkel nekünk is lehet esélyünk...

És a gibárti gyerekek óriási ambícióval kezdtek hozzá a sorsjegyek árusításához. Járták a falut, bekopogtatták a rokonokhoz, ismerősökhöz. Elmondták mindenkinek, milyen nagy tét forog kockán. Rövid idő alatt 187 Szerencse-jegy talált gazdára Gibártón. Ez azt jelenti, hogy a gyerekek

Volt nagy újjongás, öröm, amikor megtudták: a tv-t a gibárti iskolások nyerték.

— Milyen jó lesz, ezentúl mi is rendszeresen nézhetjük az iskola-tv műsorait!

— Nem kell a szomszédba menni, ha valamilyen mesét adnak. Ide mindig eljöhettek...

Ezért készültek olyan nagy szeretettel a vasárnapi kis ünnepségre, amelyen Bíró Péter elvtárs, a Borsod megyei Lapkiadó Vállalat igazgatója adta át a nyereményt a harmincegy kis gibárti iskolásnak.

(gy. k.)

Könyvekéről

A labdarúgó világbajnokságok csillagai

Elég rápillantani a címre, hogy joggal számítsunk ennek a könyvnek a sikerére. Persze, a téma egymagában nem minden. Igért, igény, eléggé felfokozottan, amelyet ki kell elégíteni. A két szerző, Hoppe László és Hoppe Pál nemcsak gazdag tárgyszerűséggel, széleskörű tájékozottsággal, hanem jó tollal is követi a követelményeket. Amellett, hogy egészen aprólékos áttekintést adnak a világ legjobb labdarúgóinak négyvenkötő festőművészeiről, valamint a világbajnokságokról, életközelségbe hozzák azokat a klassziszokat, akik annyiszor ejtették már ámulatba a nézőket és a futball minden szépségét meg-

csillogtatták. Érzékeltetni tudják, hogy ezek a milliók körében ismert játékosok mennyi újat, eredetit hoztak ebbe a sportágba, milyen helyet foglalnak el a korunk futballjában, s mi az érdemük a sportág fejlesztésében és népszerűsítésében.

A nevekhez nem érdemes, nem szabad hozzákezdünk, mert a tisztesség úgy kívánja, hogy akkor valamennyit ide írjuk, és akadnak szép számban. „A híres labdarúgók életútját, sokak számára eddig ismeretlen eseteinek tömege érdekessé, tanulságos olvasmány. Jömagam alig tudtam letenni a könyvet!” — írja előszavában Csanádi Árpád. Majd így folytatja: Az

egyenien megírt fejezetek nemcsak szórakoztatnak, hanem sok-sok tanulsággal is szolgálnak a sportemberek, különösen a fiatal labdarúgók számára. Egy-egy sportág hősevé válni, feljutni a csúcsra és ott tartósan megkapaszkodni nagyon nehéz, de nem elérhetetlen még a labdarúgásban sem, ahol pedig szerencse is kell ahhoz, hogy valaki nagy játékos, világklasszis válasszon.

A kitűnően illusztrált, sok képpel színesített könyv a futball minden rajongójának tartalmas, jó szórakozást nyújt.

A Színes sportkönyvtár sorozatban jelent meg.

A tanév befejezése előtt fizessétek be az iskolában

a TANULÓBALESETBIZTOSÍTÁS

50 DÍJÁT!

A biztosítás a szünidőben is érvényes

ÁLLAMI BIZTOSÍTÓ

